

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF af 23. oktober 2000 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger⁽¹⁾ beskytter alle vandforekomster inklusive kystfarvandene og opstiller som målsætning, at der senest 2015 skal opnås/opretholdes en god kvalitet (»god tilstand«). Det omfatter alle kilder til miljøpåvirkning, herunder bortskaffelse af affald, og indeholder herudover en særlig bestemmelse, hvorefter det som hovedregel er forbudt at forringe vandets tilstand til under de nuværende niveauer. Imidlertid fremgår det ikke af de informationer, det ærede medlem er fremkommet med, at der skulle foreligge grunde til at påklage håndhævelsen af ovennævnte direktiver i det foreliggende tilfælde. I lyset af ovenstående kan der derfor ikke konstateres nogen overtrædelse af det nævnte direktiv. Skulle det ærede medlem fremkomme med nærmere oplysninger, hvorved Kommissionen kan vurdere spørgsmålene i forbindelse med ovennævnte direktiv, vil den ligeledes kunne efterforske denne sag nærmere.

For så vidt angår en eventuel samfinansiering via strukturfondene, vil det blive nødvendigt med yderligere oplysninger om arten af de alternative løsninger, der påtænkes, med det formål at verificere deres støtteberettigelse som led i regionens operationelle program. Det skal bemærkes, at det er medlemsstaten selv, som har det generelle ansvar for opfølgning af strukturfondsinterventionerne og for disses effektivitet.

⁽¹⁾ EFT L 175 af 5.7.1985.

⁽²⁾ EFT L 73 af 14.3.1997.

⁽³⁾ EFT L 206 af 22.7.1992.

⁽⁴⁾ EFT L 194 af 25.7.1975.

⁽⁵⁾ EFT L 78 af 26.3.1991.

⁽⁶⁾ EFT L 182 af 16.7.1999.

⁽⁷⁾ EFT L 54 af 25.2.1978.

⁽⁸⁾ EFT L 378 af 31.12.1982.

⁽⁹⁾ EFT L 32 af 3.2.1983.

⁽¹⁰⁾ EFT L 377 af 31.12.1991.

⁽¹¹⁾ EFT L 327 af 22.12.2000.

(2004/C 51 E/077)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1253/03
af Carlos Bautista Ojeda (Verts/ALE) til Rådet

(3. april 2003)

Om: Krise i den europæiske turistsektor

Ved udgangen af 2002 var muligheden for en væbnet konflikt i Irak årsag til, at reservationerne for sommeren 2003 gik fuldstændig i stå og dermed også den beskedne opadgående tendens i turistsektoren, som havde kunnet konstateres siden midten af 2002. Med udbruddet af krigen i Irak er denne situation blevet yderligere forværret.

Disse usikre forhold vil kunne påføre den europæiske turistsektor betydelig skade, hvilket igen vil indvirke negativt på EU's økonomi.

Har Rådet på denne baggrund taget skridt til at mildne følgerne af denne krise og i bekræftende fald hvilke? Hvis det ikke har taget sådanne skridt, ville det da — under hensyntagen til nærhedsprincippet — finde det opportunt at iværksætte en fælles turistpolitik, hvorigennem EU kunne fremme samordningen og struktureringen af denne sektor, der rammes af de samme problemer i hele Europa?

Svar

(29. september 2003)

Det ærede parlamentsmedlem gøres opmærksom på Rådets resolution af 21. maj 2002 om den europæiske turismes fremtid, hvori Kommissionen pålægges »hvert år at forelægge Det Rådgivende Udvalg for Turisme en regelmæssigt ajourført note, som skitserer Kommissionens forskellige planlagte foranstaltninger, som kan indvirke på turistsektoren«, og hvori det samme udvalg foreslås inddraget i overvågningen af de foranstaltninger, der foreslås i meddelelsen fra Kommissionen: »Samarbejde om europæisk turismes fremtid«. Rådet skal endvidere henlede det ærede parlamentsmedlems opmærksomhed på de konklusioner, som Rådet vedtog på samlingen den 19. maj 2003.

I øvrigt understregede Det Europæiske Råd i Bruxelles (den 20.-21. marts 2003) turistsektorens betydning i det punkt i konklusionerne, der omhandler de foranstaltninger, der er nødvendige for at øge virksomhedernes konkurrenceevne og fremme iværksætterkulturen. I den sammenhæng mindede Det Europæiske Råd om, at der er behov for yderligere bestræbelser på både EU-plan og nationalt plan for at forbedre det generelle erhvervsklima for alle sektorer, herunder for turistsektoren (etablering af og vækst i små og mellemstore virksomheder, mindske af de administrative og lovgivningsmæssige byrder osv.).

For så vidt angår initiativer til at afhjælpe denne krise og til at genskabe tilliden i denne sektor, skal Rådet minde det ærede parlamentsmedlem om, at det er Kommissionen, der har kompetence til at foreslå alle de foranstaltninger, der anses for nødvendige.

(2004/C 51 E/078)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1263/03

af Camilo Nogueira Román (Verts/ALE) til Rådet

(3. april 2003)

Om: Anvendelsen af Den Europæiske Unions Solidaritetsfond i forbindelse med genoprettelse af skaderne efter Prestige-katastrofen i Galicien og i de øvrige ramte regioner

Ekspert har udført beregninger, der skønner, at genopretning af de skader af enhver art, som Prestige-katastrofen medførte, ville kunne løbe op i et beløb i nærheden af 5 000 mio. EUR. Dette beløb svarer også til det beløb, USA forlangte — 5 000 mio. USD — af selskabet Exxon Mobil, ejeren af Exxon Valdez, der var ansvarlig for katastrofen i Alaska i 1989. Forordningen om Den Europæiske Unions Solidaritetsfond til katastrofer, navnlig naturkatastrofer, slår fast, at fonden træder i kraft, når de forårsagede skader overstiger 3 000 mio. EUR. Det Europæiske Råd i København anvendte fonden uden at tage hensyn til dette, dog kun med et beløb på 5 mio. EUR.

Har Kommissionen analyseret anvendelsen af Solidaritetsfonden i Galicien og i de øvrige ramte regioner under hensyntagen til skadernes reelle omfang og med den anførte udregning, som overstiger de 3 000 mio. EUR in mente? Har den fremsat et forslag til Rådet herom, eller agter den at fremsætte et sådant?

Svar

(29. september 2003)

Rådet vedtog den 11. november 2002 forordning (EF) nr. 2012/2002 om oprettelse af Den Europæiske Unions Solidaritetsfond.

Dette instrument tager sigte på regioner, der er berørt af større katastrofer, og der ydes et finansielt tilskud for at bidrage til hurtigst muligt at genoprette normale livsvilkår i de katastroferamte regioner. Tilskud bør først og fremmest ydes i forbindelse med naturkatastrofer.

I forordningens artikel 4 fastlægges proceduren i forbindelse med anmodning om tilskud fra fonden. Denne procedure forestår udelukkende af Europa-Kommissionen i samråd med budgetmyndigheden. Rådet er følgelig ikke involveret i proceduren vedrørende ydelse af tilskud til den anmodende stat. Den endelige beslutning påhviler derfor Kommissionen alene. Rådet henviser i denne forbindelse til Kommissionens meddelelse »Rapport til Det Europæiske Råd om opfølgning på virkningerne af Prestige-katastrofen«, der blev sendt til Rådet den 10. marts 2003 i overensstemmelse med formandskabets konklusioner fra Det Europæiske Råds møde i København.